

een beetje in de war

By angel_writer

Submitted: February 27, 2006

Updated: February 27, 2006

this is a dutch storie...

tadaaa hier is ie dan niet goed maar ok, het wordt mijn verhaal voor de kunstbendeXP

Provided by Fanart Central.

http://www.fanart-central.net/stories/user/angel_writer/29000/een-beetje-in-de-war

Chapter 1 - een beetje in de war

2

1 - een beetje in de war

EEN BEETJE IN DE WAR

-

-

`de verdachte is ter plekke aangehouden' galmde het door de radio.

De politiewagen reed met loeiende sirenes naar het politiebureau.

Op de plaats van de misdaad was al een inspectieteam gearriveerd en er werd druk gefotografeerd, een ambulance arriveerde net op het lijk op te halen.

Op de achterbank van de politiewagen zat een jongen die niet ouder kon zijn dan 17, ondanks dat hij nog zo jong was, was dit toch de dader die de straten al sinds weken onveilig maakte en was hij nu eindelijk te grazen genomen.

Hij zat heel rustig alsof er niks aan de hand was, en de agent die hem naar de gevangenis bracht vroeg zichzelf af hoe iemand die zojuist iemand had vermoordt zich zo rustig kon gedragen.

Op het moment dat de agent hem veilig achter slot en grendel had zitten haalde hij opgelucht adem..

...

De volgende ochtend werd Rafael wakker met een barstende koppijn , hij rekte zich uit en keek om zich heen al afvragend of hij misschien weer had lopen slaapwandelen.

Hij was er nog niet mee naar een dokter gegaan want slaapwandelen kon toch geen kwaad? Het duurde even voor hij besepte dat er iets aan de hand was, hij zag dat hij zich bevond in een cel.

“ze sluiten je toch niet op voor slaapwandelen?”vroeg hij zichzelf af.

Hij liep naar de deur en bonkte erop 'hallo?' riep hij, een deurtje in de deur klapte open en terwijl er een boterham met een glas water naar binnen werd geschoven werd er gezegd `ah onze killer is ook wakker' en gelijk er achteraan `hier je ontbijt' `ja ik ben wakker wanneer mag ik hier weg?' vroeg Rafael terwijl hij begon aan zijn broodje. `hahaha hoor je dat hij denkt dat hij nog vrijkomt' werd er gelachen.

De paniek sloeg toe bij Rafael `hoe bedoel je?' riep hij en hij begon te beuken.

Het klepje sloeg open en daarna de deur.

`tegen de muur' werd er gecommandeerd en Rafael gehoorzaamde gelijk, `hoe bedoelt u?' probeerde hij nogmaals, hij werd met geweld tegen de muur gedrukt terwijl de man bromde: `je dacht toch niet dat we een moordenaar weer op vrije voeten zetten?'.
Rafael werd de kamer uit gesleurd `NEE DAT KAN NIET' riep Rafael 'JE MOET JE VERGIST HEBBEN DAT KAN NIET' vervolgde hij voor de man hem een kamer in smeed, voordat de deur dicht werd geslagen hoorde Rafael hem nog zeggen: `dat zeggen ze allemaal'

Hij stond op en keek om zich heen, hij bevond zich nu in een ruime kamer met aan de wand zwart geverfde strepen.

Er waren nog meer mannen die nu naar binnen liepen en verbaasd om zich heen keken `tegen de muur' werd er omgeroepen en iedereen ging tegen de muur staan, een klein gedrocht wat verdacht veel op een kabouter leek liep naar binnen en deelde acht bordjes uit.

Ze moesten vijf minuten blijven staan, wat ze niet wisten was dat er aan de andere kant van het glas een ooggetuige stond die de dader aan moest wijzen die nr.6 oftewel rafael aanwees.

`nr.6 blijven staan de rest kan gaan' werd er omgeroepen, de kamer stroomde leeg en Rafael bleef alleen over, hij was nog steeds geschokt van het nieuws en wist wel zeker dat ze zich moesten vergissen zoiets zou hij zich toch wel herinneren.

Nog geen 10minuten later zat hij in een verhoorkamer, werd hij gewezen op zijn rechten en kreeg hij te horen dat zijn rechtzaak over 2 weken was

Er was bijna geen advocaat te vinden die zo'n meedogenloze moordenaar wou verdedigen maar uiteindelijk werd er toch iemand gevonden die het wou doen.

`je moet meewerken als je wilt dat ik je help' zuchtte die

`maar ik heb het niet gedaan, hoe vaak moet ik dat nog zeggen' schreeuwde Rafael, "waarom wou niemand hem nou geloven?" raasde door hem heen.

Elke ochtend als hij wakker werd lag hij op de grond, zijn advocaat maakte zich zorgen over de jongen die in de cel lag.

Het leek wel of hij het echt niet was geweest en of hij een 2e persoonlijkheid had, want 's nachts was hij zo agressief als het maar kon en de volgende ochtend kon hij zich er niets van herinneren.

Zwijgend en al nadenkend over dat wat hij net bedacht had klopte de advocaat aan bij de directeur.

`open' bromde een stem en de advocaat begreep dat hij groen licht had.

Hij opende de deur en liep naar binnen .

`wat moet je?' vroeg die vanaf diens bureau en nam niet eens de moeite om omhoog te kijken. 'ik wou het met u hebben over mijn cliënt' stamelde hij `ow je bedoelt die ene die zo gek is als een deur?' lachte de directeur de advocaat knikte van ja en de directeur verschoof zijn stoel.

`ik maak me zorgen' zuchtte de advocaat `hoe bedoel je?' werd het beantwoord `nou hij schijnt het echt niet te weten i.' aarzelde de advocaat maar hij werd onderbroken door een lachende directeur `dat zeggen ze allemaal' `ja maar als ik een paar tests kan uitvoeren' zei de advocaat nu een stuk zelfverzekerder. `je doet maar' was het antwoord.

Tevreden met wat hij bereikt had liep hij de kamer uit en gaf hij daarna gelijk de opdracht om de tests te doen.

Zoals hij al gevreesd had bleek Rafael een tweede persoonlijkheid te hebben de diagnose:

Hij lijdt aan schizofrenie

Ondanks het feit dat ze nu wisten dat Rafael schizofrenie had en dat niet hij maar zijn 2e persoonlijkheid de daden had begaan was hij een gevaar voor de menigte eb zou de jury hem waarschijnlijk niet matsen.

Rafael's advocaat bereidde hem er voor op vele jaren tbs en zware medicatie.

Een week later was het zover.

De moordenaar zou vandaag worden veroordeeld,

Hij werd opgehaald en gebracht naar de rechtzaal waar de zaak zou voorkomen en waar hij veroordeeld zou worden.

einde